

Hoe een 167 jaar oude Zwitserse bank ten onder ging

De bankenwereld trilde op zijn grondvesten door het omvallen van enkele regionale banken in de Verenigde Staten en de teloorgang van het Zwitserse Credit Suisse. **Aartsrivaal UBS mag de rommel opvegen. Het geeft maar weer aan dat beleggen in banken zeer risicovol kan zijn.**

Wie door de schitterende binnenstad van Zürich wandelt, ziet op veel straathoeken een filiaal of een pinautomaat van Credit Suisse of UBS. Soms zijn de banken, die meer dan een eeuw aartsrivalen waren, zelfs bureaus van elkaar. Zoals op Paradeplatz in het hart van Zürich.

In het witte hoofdkantoor van UBS aan het plein was de Nederlander Ralph Hamers de afgelopen twee jaar als ceo een van de machtigste mannen in het

Alpenland. Onverwacht werd hij vijftien dagen na de noodredding van Credit Suisse door UBS aan de kant gezet.

Hamers trok in Zwitserland veel aandacht met de digitalisering van de bank en zijn nadruk op cultuur, *agile* werken en zingeving. Zijn doel: een betere wereld creëren “die eerlijk en duurzaam is en iedereen de kans geeft zich te ontplooiën”. Ook wilde hij de perceptie op financiën en beleggers veranderen en van beleggen “een positievere kracht maken”.

**EEN
ALARMERENDE
TWEET VAN EEN
JOURNALIST
LEIDDE DE
ONDERGANG
IN VAN CREDIT
SUISSE**

MONSTERKLUS

Geen slechte impulsen in het doorgaan zeer conservatieve Zwitserland. Volgens sommige UBS-medewerkers zorgde Hamers voor een hoognodige cultuuromslag binnen de hiërarchische organisatie. Maar bankiers van de oude stempel vonden zijn bijdrage weinig toegevoegde waarde hebben.

De Nederlander met zijn zachte kanten boekte voor beleggers wel degelijk harde resultaten. In 2022: de hoogste winst in zestien jaar. De koers